

Magda Piotrowska, Kr

słowa: Andrzej Waligłowski

muzyka: Jerzy Satanowski

Kiedyła krłowa łniełkł

Wywodła na lełnł łciełkł

I kazała, by gajowy

Pozbawił krłowł głowy.

Niestety, lełnik pijany

Zasnł na łrodku polany.

A krłowna po cichutku

Uciekła do krasnoludkłw

I w ich grocie, czy teł dziupli

łyła z grupkł tych kurdupli,

Wiłc Krłowa, stara kwoka,

Podrzuciła jej jabcoka,

Dolawszy tam izotopu,

A ta łniełka łłopu, łłopu!

Wyłłopała piłł kwaterek

I grzotnłło nił o skwerek.

Nie dołł, łe siła, sama hukła,

To krasnoludkłw zatłukła,

Ktłrzy włałnie ze swej groty

Wychodzili do roboty,

A pod ciłłarem jej zadka

Została z nich marmoladka...

Wniosek: Przez krłowskie zbrodnie

Zazwyczaj ginł przechodnie.